

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. Видин, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВИДИН, I-ВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди
двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: И. Т. И.

Членове: В. Д. С.
В. Р. Г.

при участието на секретаря В. В. У.
като разгледа докладваното от В. Р. Г. Въззивно наказателно дело от частен
характер № 20241300600014 по описа за 2024 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

Образувано е по въззивна жалба, подадена от подсъдимият С. В. Н., чрез
защитника си – адв. Б. В. срещу присъда присъда № 7 ОТ 21.12.2023 г. ПО
НЧХД № 61 ОТ 2023г. на Районен Съд Кула. С присъдата подсъдимият е
признат за виновен в това, че на 12.07.2022г в гр. Видин в Районен съд –
Видин публично в съдебно зала, в съдебно заседание, пред първи състав на
наказателно отделение, пред съдебния секретар, пред адвокат Б., пред Л. Л.,
като свидетел е заявил „Познавам жалбоподателя / по това дело
жалбоподател е С. А. А./, виждал съм го. Господина е от криминалния
контингент....“, което обстоятелство е позорно.

С гореописаната присъда подсъдимият С. В. Н. е признат за виновен за
извършено престъпление по чл. 148, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 147 ,
ал. 1 от НК, като на основание чл. 78а, ал1 от НК е освободен от наказателна
отговорност и му наложена „Глоба“ в размер на 1000 лева.

С присъдата подсъдимият Н. е осъден да заплати на С. А. сумата от 300

лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди на основание чл. 52 от ЗЗД, причинени от гореописаното деяние, като предявеният граждански иск от А. е отхвърлен до пълната сума от 3000 лева.

Със същата присъдата е признат за невинен и е оправдаван по обвинението за това, че деянието е извършено от длъжностно лице при или по повод на службата на подсъдимия и представлява престъпление по чл. 148, ал.2 във вр. с ал.1, т.4 във вр. чл. 147, ал. 1 от НК.

В тежест на подсъдимия са възложени и направените по делото разноси в размер на 50 лв., които следват да бъдат заплатени на РС-Кула, представляващи държавна такса за уважения граждански иск.

Недоволен от присъдата, подсъдимият С. В. Н., чрез защитника си – адв. Б. В., в срок е депозирал въззивна жалба, с твърдения, че същата е незаконосъобразна и необоснована, като са не са осъществени разпоредбите на материалния закон от обективна и субективна страна. Прави анализ на събраните доказателства, като подчертава показанията на свид. Л. Л. и представеното като доказателство Решение № 303 по гр. дело 185/19 на ВРС.

В депозирана допълнителна молба посочва, че неправилно районен съд е достигнал до фактическите изводи, въз основа на които е постановил своята присъда. Прави тълкуване на използваните думи. Посочва, отново, че неговия подзащитен е бил подведен от дежурния на ОДЧ. Изтъква, че за извършеното деяние няма обвинение, но дори и да има същото е несъставомерно.

В съдебно заседание частния тъжител, чрез неговия повереник счита жалбата за неоснователна не сочи доказателства, посочва че присъдата не е обжалвана от тяхна страна и моли да се потвърди като справедлива и законосъобразна. По отношение на гражданския иск, също моли да се потвърди.

В съдебно заседание подсъдимият не се явява, неговият защитник поддържа подадената жалба, не сочи други доказателства. Отново посочва, че има разминаване между обвинението за клевета и инкриминираните думи, като изтъква, че разликата между обидата и клеветата е присъствието на пострадалия. Отново прави анализ на свидетелските показания на свидетеля Л., както и на инкриминираните думи.

Окръжен съд – Видин следва изрично да подчертае на страните, че

настоящото производство, като въззивна инстанция се развива само и единствено в частта на присъдата на Районен съд – Кула, в която подсъдимият С. В. Н. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 148, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 147, ал. 1 от НК, като на основание чл. 78а, ал. 1 от НК е освободен от наказателна отговорност и му е наложена „Глоба“ в размер на 1000 лева, както и в гражданската част на присъдата, с която е уважен претендирания граждански иск в размер на 300 лева.

Липсва подадена жалба от тъжителят против оправдателната част на присъдата. Липсват и подадена жалба от гражданския ищец съгласно правомощията имплементирани в чл. 318 ал. 5 от НПК.

От правомощието на въззивния съд служебно да провери изцяло първоинстанционния акт произтича изводът, че исканията и съображенията в жалбата или протеста не са обвързващи и не определят пределите на въззивната проверка. Каквито и да са те, съдът е длъжен да изясни обективната истина и да приложи правилно закона. Широките предели на въззивната проверка са очертани в нормата на чл. 314 от НПК. Ограниченията са свързани само със забраната за *reformatio in pejus*. Това ограничение не означава забрана за въззивната инстанция да провери присъдата и в необжалваната част, но препятства намесата ѝ, когато тя би довела до влошаване на положението на подсъдимия, без наличие на съответни жалба или протест.

След надлежна служебна проверка на атакувания съдебен акт, настоящият съдебен състав намира първоинстанционната присъда за правилна, постановена при изяснена фактическа обстановка. Въз основа на достъпните и възможни за събиране гласни и писмени доказателства, съдът е стигнал до единствен и непротиворечив извод относно извършеното деяние, авторството и виновността. При самостоятелна преценка на събраните по делото доказателства въззивната инстанция не намери основания за промяна на фактическата обстановка по делото, която е следната:

Подсъдимия С. В. Н. е служител на МВР. Заедно със свидетеля Л. Л. през 2021г двамата били патрул със служебен автомобил по ул. *в гр. Видин. Установили, че частния тъжител управлява автомобила си без поставен автомобилен колан и в един момент започнал да го поставя докато се движи по ул.*в гр. Видин. Спрели го за проверка и при проверката Л. и Н. правили

справка с дежурния на полицията. От там е дадена информация за А. „код 8“, което означава, че лицето е вършило други престъпления, например управление на МПС след употреба на алкохол, хулиганство, но не, че е извършвал например кражба, изнасилване, грабежи, измами, не е обявен за издирване и т.н. На А. бил съставен АУАН, вследствие на което му било наложено наказание. А. обжалвал пред Районен съд Видин наказателното постановление, с което му било наложено наказание. Подсъдимия Н. бил разпитан като свидетел по делото на РС Видин през 2022г. При разпита си той казал: „Познавам жалбоподателя /С. А. А./, виждал съм го. Господина е от криминалния контингент“. Делото е разглеждано от съдия П. П., с участието на съдебен секретар П. К., като в съдебната зала бил и адв. Б..

След като чул думите на Н. тъжителя А. станал затворен, ограничил контактите си с хората, поради това, че го били нарекли престъпник, а преди това бил весел и общителен и хората го уважавали, като работник в питейно заведение.

Въззивният съд намира, че при извеждане на релевантната фактическа обстановка от районния съд не са допуснати процесуални нарушения при формиране на вътрешното му убеждение, тъй като са обсъдени всички доказателствени материали, без някои от тях да са били подценени или игнорирани за сметка на други, като не са допуснати логически грешки при обсъждането им. Правилно районния съд е обсъдил всички доказателства, като при вземане на преценката, напълно се доверил на записаното в протокол от съдебно заседание по НАХД № 992/2021г на Районен съд Видин проведено на 12.07.2022г.

Правилно са кредитирани и показанията на свидетелите Л., В. и Ц..

Правилно са кредитирани, писмо от РУ Кула изх.№291000-3410 от 07.12.2023г, с приложена към него заповед № 8121з-235 от 16.02.2023г.

Настоящият съдебен състав изцяло се солидаризира с проведения анализ на доказателствената съвкупност, поради което не намира за необходимо да го преповтаря. В тази връзка е необходимо да се посочи, че когато изразява съгласие с доказателствения анализ, направен от предходната инстанция, въззивният съд не е длъжен да обсъжда отново подробно доказателствата по делото, а може да анализира само тези, които се оспорват, за да отговори изчерпателно на наведените доводи в жалбата или протеста (решение №

181/2012 г. на ВКС, I н. о., решение № 372/2012 г. на ВКС, III н. о., решение № 513/2013 г. на ВКС, I н. о., решение № 371/2016 г. на ВКС, III н. о.)

Въззивната инстанция намира, че при правилно установена фактическа обстановка и верен анализ на събрания по делото доказателствен материал, първостепенният съд е направил и правилни правни изводи, досежно съставомерността на поведението на подсъдимия както от обективна, така и от субективна страна за престъплението по чл. 148, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 147, ал. 1 от НК.

По отношение на възражението на защитника на подсъдимия за несъставомерност на деянието със инкриминираните думи, настоящия съдебен състав намира същото за неоснователно.

Съставите на престъпленията обида и клевета по чл. 146 и чл. 147 НК са свързани с умишлено унижаване честта на друго лице, с умишлено засягане на неговото достойнство.

Според проф. Н., честта може да се разглежда от два аспекта: като чувство за лично достойнство на човека и като оценка на общността за неговата обществена стойност. Според същия автор, именно поради това и посегателствата срещу честта вземат две основни форми: обида и клевета. Различията между тях се определят преди всичко от тази именно особеност, че в първия случай се засяга личното чувство, а във втория – обществената оценка, която общността дава за честта на лицето.

Съставът на клеветата е свързан с разгласяване на конкретни обстоятелства, определени факти (явления от миналото и настоящето), които са неистински (неверни, не съществуват в обективната действителност) и са позорни (недостойни от гледище на общоприетите морални разбирания и предизвикват еднозначната негативна оценка на обществото).

Такъв е и настоящия случай, съгласно дадените разяснение в тълковния речник думата „контингент“ има следното значение: „Съвкупността от хора, представляващи однородна група в някакво отношение.“ Напр. *Контингентът от ученици. Контингент от избиратели*. Съгласно същия речник думата „криминален“ има следното значение „който се отнася и/или е извършил наказателно престъпление.“

Изведени в тяхната съвкупност се достига до един, категоричен и

недвусмислен извод, че използваните думи означат, че даден човек принадлежи към еднородна група от хора, които са отнесени или свързани с наказателно престъпление.

Предвид значението на използваните думи и отнесени към човек, с чисто съдебно минало, Окръжен съд – Видин счита, че същите представляват неистински и позорни факти, както и че изпълват състава на престъплението клевета. Настоящият съдебен състав изцяло се солидаризира с изводите на първоинстанционния съд.

По отношение на възражението, че деянието е несъставомерно, поради факта че пострадалият е присъствал, Окръжен съд – Видин счита същото за неоснователно.

Никъде в основния състав на престъплението, обективиран в чл. 147 от НК, не е посочен признак, който да изисква присъствие или nepřисъствие на пострадалия. За да бъде изпълнен състава на престъплението е достатъчно да се разгласи позорното обстоятелство или да се предпише престъпление, като е без значение местоположението на пострадалия.

Затова свидетелства и идеята на законодателя, в чл. 148, ал. 3 от НК, в която е посочено, че ако пострадалия отвърне веднага с публична клевета, съдът може да освободи и двамата от наказание. Единственият възможен извод, предвид употребената дума „веднага“ в цитираната алинея на квалифицирания състав, е че клеветата може да има и в присъствието на пострадалия.

По отношение на възражението, че подсъдимият е бил подведен от дежурния ОДЧ, чрез съобщаване на информация, чрез радиостанция и подаден „Код 8“, настоящия съдебен състав, счита същото за неоснователно. Действително полицейските служители, използват своя терминология, с цел пресмятане на риска при извършваната от тях служебна проверка на лица. Но в случая, следва да се подчертае, че получената информация за частния тържitel е била през месец август 2021 година, а думите са обективирани в протокол от съдебно заседание по НАХД № 992/2021г на Районен съд Видин проведено на 12.07.2022г., т.е през един продължителен, почти едногодишен срок от време.

В тази връзка са и дадените показания от свидетеля Лозанов, който потвърждава изминалия продължителен период от време, но и свидетелства,

за субективния елемент на полицейските служители за разбирането на значението на думата „криминални прояви“.

Съдът, счита че възражението на подсъдимия, че е бил подведен за неоснователно и приема същото за защитна теза.

Съдът, вземайки предвид изминалия период от време, многобройните срещи на полицейските служители с българските граждани, при извършване на служебните си задължения и посочените отрицателни факти в протокола по НАХД № 992/2021г на Районен съд Видин за липсата на лични отношения между частния тържител и подсъдимия, достига до изводът на контролирания съд за субективния елемент на престъплението, като изцяло се солидаризира с направените изводи. Противно на житейската логика е лице, срещащо се ежедневно с много хора, поради служебните си ангажменти, без лични отношения с друго лице, да си спомня за подадената информация от негов колега, дадена преди почти едногодишен период за броя осъждания на гражданин.

С оглед на всичко изложено въззивният съд прие, че фактическите и доказателствени изводи на проверяваната инстанция относно конкретните параметри на поведението на подсъдимия, а оттам и правната оценка на действията му се явяват обосновани от информационното съдържание на гласните доказателствени средства и другите доказателства.

Правилни са изводите на контролирания съд относно обективната и субективната страна на престъплението.

От обективна страна е налице разгласяване на факт от подсъдимия, публично в проведено съдебно заседание, доведен е до знанието на повече от две лица, като изразеният факт е позорен, защото води до засягане на честта и достойнството на пострадалия - неговият авторитет и обществената му оценка.

От субективна страна деецът е действал с пряк умисъл, той е съзнавал, че няма доказателства тържителят да е осъждан, а се е опирал на твърденията на своите колеги – „код 8“, които сами по себе си включват самостоятелна оценка на фактите и са за т.нар „служебно“ ползване, предвид защитата на полицейските служители, при изпълнение на служебните си задължения. Интелектуалният момент съдържа представа, че изнесената информация за проявата на пострадалия е от естеството да накърни неговата репутация,

добро име и положителна обществена оценка. Такъв е и настоящия случай, когато в производство по обжалване на административно наказание – подсъдимият, като свидетел, е изнесъл информация, че пострадалият е от криминалния контингент, като по този начин пряко е целял или допускател накърняването на обществената оценка на оспорвания административния акт – в настоящия процес частен тъжител.

Въззивната инстанция се солидаризира и с изводите на първоинстанционния съд относно наложеното наказание и неговата индивидуализация. Първостепенният съд е отчетел всички отегчаващи и смекчаващи отговорността обстоятелства, поради което не е необходимо същите да бъдат повтаряни.

Правилно контролирания съд е отчетел, че са налице предпоставките 78а от НК, като е приложил нормата и е заменил наказателната отговорност с административна такава. Първоинстанционният съд правилно е преценил всички обстоятелства относими към определяне на наказанието.

Настоящата инстанция споделя и съображенията на първоинстанционния съд за ангажиране гражданската отговорност на подсъдимия за причинени неимуществени вреди, като правилно по справедливост, предвид ниската обществена опасност на извършеното е присъдил 300 лева на частния тъжител за причинените неимуществени вреди.

Предвид крайния изход на делото и с оглед разпоредбата на чл. 189, ал. 3 НПК, законосъобразно направените по делото разноси са възложени в тежест на подсъдимия Н..

Въз основа на изложеното и с оглед съвпадението на крайните изводи на двете съдебни инстанции, настоящият въззивен състав приема, че обжалваната присъда е правилна и законосъобразна и като такава следва да се потвърди. Присъдата е постановена при безспорно и коректно изяснена фактическа обстановка, без да са допуснати нарушения на процесуалните правила и на материалния закон.

При извършената на основание чл.314, ал.1, вр. чл.313 от НПК цялостна служебна проверка на правилността на атакувания съдебен акт, въззивната инстанция не констатира наличие на основания, налагащи неговата отмяна или изменение, поради което същият следва да бъде потвърден, а въззивната жалба - да бъде оставена без уважение, като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.334, т.6 вр. чл.338 от НПК Окръжен съд
– Видин

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 7 ОТ 21.12.2023 г. ПО НЧХД № 61 ОТ 2023г.
на Районен Съд Кула.

**РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и
протестиране.**

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____